Влада-Радам

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 148 (1648) ♦ Субота, 9 серпня 1997 року ♦ Ціна договірна

До Дня незалежності

Відпочинемо з думою про святиню

«Молодь — за здоров'я, красу та радість життя». Під таким гаслом на стадіоні «Динамо» 23 серпня відбудеться благодійна культурно-мистецька акція «Незалежній Україні —відродження святинь», спрямована на виховання у молоді небайдужого ставлення до національних святинь, зокрема Михайлівського Золотоверхого та Успенського соборів. Кошти, зібрані під час проведення свята, а також гонорари виконавців буде передано на відбудову цих архітектурних перлин.

Розважатимуть молодіжну публіку відомі українські виконавці Олександр Пономарьов, Юрко Юрченко, Ольга Юнакова, Віктор Павлік, популярні гурти «Аква Віта», «The Вйо», «Вхід у змінному взутті», «Формула води» та самодіяльні творчі колективи Києва.

Благодійною акцією розпочнеться серія заходів, запланованих Громадським фондом Святого Андрія Первозванного — головного її організатора та спонсора.

Його турбота — здоров'я громадян

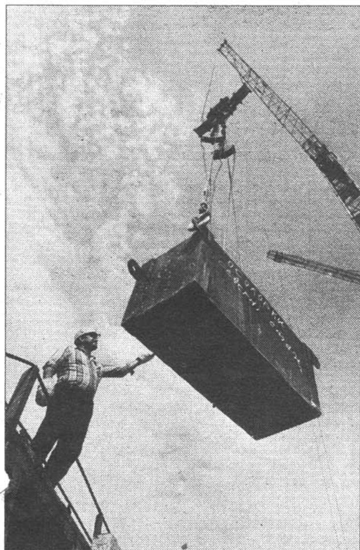
Депутат в окрузі

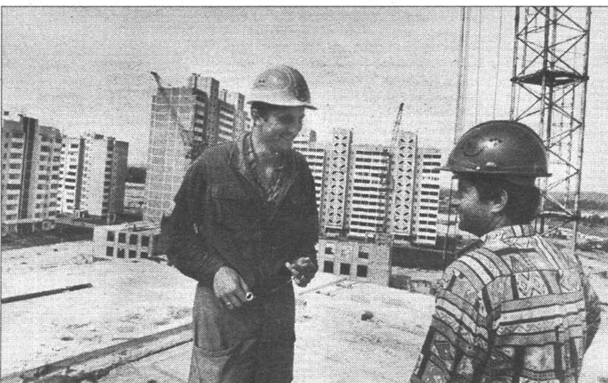

С. Пасько.

На запрошення народного депутата України Сергія Паська його колега — американський лікар Річард Айвенс провів у Звенигородському районі прийом хворих на суглоби. У районній лікарні відбулася конференція-практикум для травматологів Черкащини. Сергій Пасько організовує також приїзд бригади лікарів зі штату Міннесота, котрі на базі Черкаської обласної лікарні проведуть навчання українських травматологів та ортопедів з найсучасніших методів оперування тазостегнових суглобів. Крім практичної допомоги заокеанських лікарів, районні, міські, дільничні лікарні, фельдшерсько-акушерські пункти Звенигородського та Лисянського районів одержали зі штату Міннесота медичне обладнання й препарати.

Старанням народного депутата при професійно-технічному училищі міста Ватутіного працює нині табір відпочинку для дітей-сиріт та напівсиріт. Кошти на оздоровлення дітей виділили місцева влада та американські благодійні організації.

БУДУВАТИ — НЕ ЛАМАТИ

З нагоди професійного свята — Дня будівельника —Президент України Леонід Кучма та Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко привітали працівників будівельного комплексу, які у складній соціально-економічній ситуації продовжують свою важливу й потрібну справу, знаходять нетрадиційні шляхи залучення інвестицій, підвищують якість робіт. Від їхньої сумлінної праці, йдеться у привітанні, залежить економічне зростання, розбудова міст і сіл, поліпшення умов життя людей.

Завтра — День будівельника

Про них складали пісні й величальні оди в усі віки. Їх називали зодчими, бо творіння їхніх рук пережили не одне покоління людей.

Їм було найважче, коли розпочалися реформи. Але вони вистояли і продовжують творити. Будинки. Міста. Людей. Себе. Інколи здається, що слова «будувати», «будівельник» походять від слова «будучина». Бо вони творять не будні, а майбутнє.

Так склалося у житті, що перша професія, з якою довелося ознайомитися зблизька, — професія будівельника. Й досі пам'ятаю сільських дядьків, що вчили замішувати розчин, класти цеглу, штукатурити...

І коли спілкуєшся з будівельниками, відчуваєш їхню впевненість, спокій. Чи не тому продовжують виростати будинки-красені: впорядковані, зручні? А щоб переконатися в цьому, варто побувати у столичному мікрорайоні «Осокорки Північні-VII», де корпорація «Київміськбуд» пропонує людям житло поліпшеного планування.

На знімках: виконроб Сергій Танчук (зліва) і бригадир Михайло Коломієць задоволені: своє професійне свято День будівельника вони зустрічають на висоті —і в прямому, і в переносному значенні — завершується монтаж 14-го поверху нового експериментального будинку; монтажник Василь Шосталь за роботою.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Президент знайшов час. Під час відпустки

Перебуваючи на відпочинку в Криму, глава нашої держави Леонід Кучма відвідав всесвітньо відомий Лівадійський палац неподалік од Ялти, де вручив почесні відзнаки групі кримських працівників освіти, охорони здоров'я і культури. Президент зустрівся з представниками творчої інтелігенції автономної республіки, ознайомився з музейним комплексом колишнього царського палацу, побував на виставці народної художниці України Валентини Цвєткової.

Врожай-97

У хлібних баталіях не обійшлося без людини з рушницею

Відомий вислів «два солдати із стройбату заміняють екскаватор» на ланах країни набув практичного втілення. Жнива затягнулися, золотий колос почав осипатися, тому у більшості облдержадміністрацій відшукують невикористані резерви. Херсонська, щоб запобігти зерновим втратам, звернулася до командування Одеського військового округу з проханням допомогти у хлібних баталіях.

(Закінчення на 2-й стор.).

Лист на першу сторінку

Чи оперує політика гумовими рукавичками?

Я захворів, мені віднімає ногу. До райлікарні не маю жодних претензій, бо вона загнана в глухий кут. Уколи, шприци, знімок, масаж — все в стаціонарі своїм коштом. Навіть спирт для уколів. У обласному центрі запропонували сплатити: 100 гривень за те, що ляжу до стаціонару, й 60 — за комп'ютерне обстеження. Попередили, що слід готуватися до операції — 300 гривень плюс уколи, бинти й навіть хірургічні рукавиці. Все за власний рахунок. А де той «власний рахунок» брати, коли пенсія 49 гривень? Маю 44 роки трудового стажу, справно сплачував усі податки, соціальні також. І що? Цікаво, чи можновладці, починаючи з депутатів ВР, теж запасаються, лягаючи до своїх стаціонарів, ватою та гумовими рукавичками?

Роман ЛЕСЮК.

Надвірна Івано-Франківської області.

P.S.

❍ **Кабінет міністрів України прийняв постанову про створення і введення в дію з 1 січня 1998 року Генерального реєстру контрактів.**

❍ **Кабінет міністрів України затвердив перелік санаторно-курортних закладів, а також операцій з продажу путівок на лікування, які не обкладатимуться податком на додану вартість.**

❍ **Гуманітарну допомогу в сумі 125 тисяч доларів США для ліквідації стихії на Волині надав уряд Литовської Республіки.**

❍ **Співробітники Державного океанаріуму за допомогою дельфінів виявили на дні Чорного моря близько 300 торпед, що затонули під час першої та другої світових війн.**

❍ **Результати виконання колективних договорів на шахтах державної холдингової компанії «Краснодонвугілля» розглянуто на першому засіданні багатосторонньої комісії в Луганській обласній держадміністрації.**

Дві новини

Починаємо з радісної. На чемпіонаті світу з легкої атлетики в Афінах українська спортсменка Віта Павлиш виборола срібну медаль у штовханні ядра.

Друга — сумна. Допінгтест Олександра Багача показав позитивний результат. У нього відібрано золоту медаль і грошовий приз. Тему допінгу у спортсменів ми вже порушували. І, як бачимо, цю серйозну розмову доведеться продовжувати.

Врожай-97

У хлібних баталіях не обійшлося без людини з рушницею

(Початок на 1-й стор.).

За розпорядженням останнього було терміново створено оперативну групу, яка кинула на збирання врожаю автомобільні підрозділи. Військовики прибули до господарств Горностаївського та Генічеського районів. Допомога виявилася суттєвою — вони вже здійснили понад 300 рейсів, «евакуювавши» близько 1700 тонн зерна.

У Міністерстві АПК теж прагнуть прискорити жнива. Щоправда, по-своєму. Різного роду збори, селекторні наради, брифінги, в яких інтенсифікація жнивного процесу займала не останнє місце, з'являються, наче з рога достатку.

Цього тижня таких було три. Міністерські чиновники кинули селянам заклик: завершити зернозбирання до 15—17 серпня. Щоправда, там не кажуть, як бути з погодними катаклізмами і браком комбайнів, яких не замінять навіть найчисленніші армійські підрозділи. Втім, в аграрних верхівках щодо валу зернових налаштовані надто оптимістично. За їхніми прогнозами, коровай-97 дорівнюватиме 37—38 мільйонам тонн, хоча нинішній ужинок поки що — 17 мільйонів тонн колоскових.

Господарники недобирають і на зелених жнивах. Дощить — і селяни спромоглися закласти лише 2,5 мільйона тонн сіна. Це — 47 відсотків від запланованого. Краще з сінажем. Його заготували 10 мільйонів тонн — майже на мільйон більше від очікуваного.

Розпочалася підготовка грунту під посіви озимих. Землероби зорали понад 3 мільйони гектарів — третину від запланованих площ.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Коментар

ПОПЕРЕДУ ПАРОВОЗА

виявляється, побігли наші колеги із різних засобів масової інформації, коли оприлюднили слова Президента Леоніда Кучми про те, що він «готовий розглянути пропозиції парламенту» щодо продовження повноважень Верховної Ради на рік. Але не будемо до них вельми прискіпливі: й справді, важко розібратися у тому, хто й що пропонує.

Верховна Рада, скажімо, і не заїкалася про продовження своїх повноважень, а Президент у доповіді 27 червня ц. р. висловив готовність «розглянути пропозиції». Понад те, заявив навіть про намір «провести зустріч з фракціями з цього приводу» і висловив побажання «на зазначений термін продовжити повноваження органів місцевого самоврядування».

Схоже, нічого дивного і в тому, що колеги також неправильно витлумачили слова Президента про «конституційний переворот». Адже, за словами Леоніда Кучми, Президент зобов'язаний «не відкидати і уважно вивчати» пропозиції, що у вигляді офіційного документа підписано п'ятьма фракціями і передано йому. А колеги-журналісти протягом усього відпускного періоду глави держави про всяк випадок за допомогою «солов'їв-правників» намагалися переконати співгромадян у тому, що вносити зміни до Основного Закону — антиконституційно. Що поробиш? В'їдлива все-таки звичка — заглядати керівництву до рота.

До речі, на поспішні і некоректні висновки колег уже один раз Президент натякнув, коли поправив главу своєї адміністрації і заспокоїв депутатів, що ніхто Верховну Раду розпускати не збирається.

Висновок напрошується один. Можливо, й справді, не варто колегам-журналістам бігти попереду паровоза і реагувати на кожний чих високопоставлених осіб? Може, краще зачекати, доки їхні думки визріють, вибродять і виллються у відточені формули рішень?

Володимир КОРОЛЮК.

Вибори відбудуться в березні 1998 року

У Президента України Леоніда Кучми «немає жодних сумнівів» стосовно того, що вибори парламенту України відбудуться в березні 1998 року. Про це Президент заявив журналістам після зустрічі, яку він провів із представниками творчої інтелігенції Криму.

Л. Кучма підкреслив, що він не вносив пропозиції щодо продовження повноважень українського парламенту. «Я, навпаки, сказав, що готовий розглянути пропозиції парламенту», — додав він.

Президент України висловив побажання, щоб політики і засоби масової інформації припинили спекуляцію на цю тему.

За його словами, Президент повинен «не відкидати й уважно вивчати» пропозиції, які як офіційний документ було підписано п'ятьма фракціями парламенту і йому передано, повідомив «Інтерфакс-Україна».

Розглядали «можливості» — побачили... «пільги»

ЯК ВІДОМО, Президент України у Севастополі заявив журналістам, що в нього «й думки не було» застосовувати своє право розпуску Верховної Ради, якщо депутати не зберуться протягом 30 днів на пленарне засідання. А те, що кожне питання, кожний крок парламенту повинен вивчатися його адміністрацією, на думку Леоніда Даниловича, цілком логічно, тим паче на тлі загострення політичної боротьби перед виборами. Хай депутати не переживають за свою долю, роздратовано «втішив» пан Президент, і порадив їм «не дурити себе і людей, тоді все буде гаразд». А то всім заявили, що продовжують працювати, а самі на півтора місяця приїхали у Крим відпочивати.

Доки Леонід Кучма з віддаленого президентського пляжу обсервував засмаглі депутатські спини (очевидно, сонце било в бінокль, і главі держави здалося, що на тлі Ай-Петрі вимальовується вся парламентська рать), в адміністрації на Банковій сталася новина. Ще не встигли «відскрипіти» паркери експертів над висновком про «негативні наслідки» розпуску Верховної Ради, як знову почалося «логічне вивчення кожного кроку». З «можливостями» не вийшло — знайдемо... пільги.

— Кількість пільг, якими народні обранці нагородили самі себе, така, що головною мрією жителів України, без сумніву, стане бажання стати депутатом, — оприлюднив на черговому брифінгу наслідки «вивчення» глава адміністрації Президента Євген Кушнарьов.

Окресливши «мрію», на Банковій вкотре «ненав'язливо» підказали цим самим жителям, «хто винен» і « з чого почати».

Звичайно, винен парламент. Народ бідує, а депутати зарплату одержують? Одержують. У Києві мають де жити? Мають. На службових авто їздять? Їздять... Одне слово, пільг! — уперед, за депутатський мандат!

Інша справа — посвідчення співробітника президентського апарату. Жодних пільг не дає... Самі мученики тут, на Банковій: ні розваг, ні прав —тільки чорна робота над пошуками то «можливостей», то «причин» всенародної бідності. І неймовірна скромність: подумаєш, ми всього-на-всього державні службовці...

У викривальному запалі пан Кушнарьов забув про пораду начальника: не треба дурити людей. Можливо, не всі жителі України здогадуються, що це за штука така —статус чиновника високого рангу, але навряд чи знайдеться один, хто повірить:

в адміністрації Президента місяцями не бачать платні, «скорочені» апаратники на підходах до Банкової торгують «жуйками» і цигарками. Живуть у гуртожитках і «малосімейках», сам Євген Кушнарьов, переїхавши з Харкова, ледве «пробив» «комуналку»: щоранку на спільній кухні стежить за індивідуальним чайником, щоб хронічно-похмурий з похмілля сусід дядя Вася не підсипав у воду солі. Лікуються в райлікарнях. «Нашкрябавши» відпускних, довго чухають потилицю: де відпочити — щоб дешево і сердито? На Банковій закінчують ремонт — підводять до адміністрації тролейбусну лінію. Нарешті, хоч з транспортом не буде проблем, а то від метро доки дійдеш, серце калатає, а тут ще дзвінок — на «килим». Леонід Данилович сердиться: «На тлі загострення політичної боротьби перед виборами» треба не дядю Васю пильнувати, а в'їдливих депутатів, за кожним їхнім кроком стежити, бо тільки прогав — не солі, а й перцю насипати можуть.

Тяжка їхня доля, Господи! Ви вірите, жителі України? Не будьте скептичними: людям і так нелегко. Тяжче буває лише тоді, коли доводиться розлучатися з «незручними кріслами», ой як тяжче...

Леонід Данилович у Севастополі 1 серпня уточнив і час «Х»— час здійснення «головної мрії» — ні дострокового розпуску (ох, ці надто говіркі підлеглі), ні продовження повноважень нинішнього парламенту: вибори відбудуться у визначений строк — у березні наступного року. Щоправда, Президент колись обіцяв і проект Конституції не виносити на референдум. Ще не стерто з пам'яті, яким саме указом «підкріпив» Леонід Данилович свою обіцянку. Мабуть, недаремно особливо «довірливі» депутати пророкують, що й цього року глава держави дотримає свого слова з точністю до навпаки і наполягатиме на «готовності номер один» до пленарного засідання. А може, вони й помиляються: з достроково розпущеним парламентом зникне «образ ворога», з таким натхненням виписаний «безпільговими» апаратниками Президента. А тоді жителі України, відкинувши «головну мрію», подумають і запитають: а, власне, з чиєї вини нам не платять зарплату? А ще більше подумають — здогадаються...

Леоніде Даниловичу, не треба дурити себе: не «все тоді буде гаразд». Тим паче, що підводить «бінокль»: далеко не всі депутати гріються на кримському березі, багато і досі «потіють» на округах і в кабінетах. «На тлі загострення», знаєте, і пільгами можна пожертвувати.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Свіжина

АПК гукнув: коси наголо!

Головною метою Міністерства з питань АПК є забезпечення виробництва сільгосппродукції. Таку, не першої свіжості звістку, приніс на брифінг для журналістів новопризначений міністр з питань АПК Юрій Карасик.

Це відомство, яке, ніби Фенікс, відродилося з попелу Мінсільгосппроду, за його словами, має на меті стати «ринковою інфраструктурою центрального характеру». Більш зрозумілою мовою це означає, що воно візьме під свій монопольний контроль усі клопоти, пов'язані з виробництвом, реалізацією продукції, зовнішньоекономічною діяльністю (з орієнтацією передусім на співробітництво з Російською Федерацією) та інвестиційною політикою. Для цього упродовж кількох найближчих тижнів міністерство та профільні комітети планують перешикувати свої лави і переглянути тактику і стратегію битви за врожай та поголів'я худоби. А що, може статись, і виграємо цю битву. Адже за одного битого полководця сім небитих дають.

Сергій ВУСАТИЙ.

Новий державний вищий заклад

КАБІНЕТ міністрів України прийняв постанову про створення нового державного навчального закладу — Академії муніципального управління.

Але новий заклад освіти проводить цього року набір студентів не вперше, а вже втретє, бо створений він на базі АТ «Академія муніципального управління», заснованого з ініціативи Київської міської держадміністрації 1995 року і нині вже знаного в Україні авторитетного центру підготовки менеджерів та економістів сучасного гатунку. В чому сенс прийнятої Кабміном постанови, яке це значення має в контексті кризового становища в системі вищої освіти?

Відповідаючи на ці запитання, ректор академії професор Юрій Мальчин зазначив, що створення два роки тому Академії муніципального управління стало істотним внеском столичної адміністрації у реформування системи вищої освіти. Задум полягав у тому, щоб, не отримуючи коштів з бюджету, працюючи здебільшого на самоокупних засадах, започаткувати підготовку нової генерації муніципальних кадрів, здатних виконувати якісно нові завдання з розбудови України.

Два роки існування академії вочевидь підтвердили державну значимість започаткованої справи: разом з фаховою освітою за програмою підготовки економістів чи менеджерів студенти протягом усього навчання здобувають знання та опановують навички роботи в органах державної адміністрації та місцевого самоврядування. Фактично це єдиний в Україні заклад освіти, в якому на основі державних освітньо-кваліфікаційних стандартів за третім рівнем акредитації ведеться підготовка кадрів для органів муніципального управління.

Цей досвід має значення не лише для Києва. Столиця взяла на себе роль локомотива, який рухає вперед справу підготовки кадрів для проведення муніципальної реформи в усій державі.

Ось чому постановою Кабінету міністрів змінено статус Академії муніципального управління. Через реорганізацію колишнього акціонерного товариства створено фактично новий державний заклад освіти. Звичайно, збережено не тільки назви, а й навчальні плани, ліцензований Міносвітою обсяг набору, вже наявний контингент студентів двох курсів і всі інші надбання двох років наполегливої праці.

Водночас новий етап розбудови академії відзначається якісно новими завданнями і напрямами її діяльності. Основними її функціями визначено підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації кадрів органів місцевого самоврядування та державних адміністрацій, проведення наукових досліджень щодо вдосконалення державного управління та місцевого самоврядування. До речі, й адреса академії змінилася. Тепер її розташовано на Рибальському півострові, по вул. Електриків, 26/8.

Постановою визначено, що академія діятиме на засадах самоокупності за рахунок виконання замовлень органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, фізичних осіб, господарської діяльності, передбаченої чинним законодавством. Тобто навчання студентів залишається платним, але розширюються можливості використання і позабюджетних, і бюджетних коштів для підготовки і перепідготовки кадрів муніципальних службовців на базі академії.

Додамо, що приймають документи від вступників до 15 серпня.

Подія тижня

Павло Лазаренко повернувся

У середу екс-прем'єр Павло Лазаренко приступив до роботи як голова Дніпропетровської обласної ради. Наступного дня він зустрівся з журналістами.

Насамперед, на його думку, доведеться зосередитися, вивчити та грунтовно обговорити те становище, в якому опинилося населення, зокрема питання невчасної виплати пенсій, зарплат тощо, аби якомога швидше бодай потроху покращувати умови життя. А повноваження рад щодо захисту інтересів людей, вважає Павло Іванович, досить широкі, ними треба лише розумно й енергійно розпоряджатися. Ясна річ, про конфронтацію з обласною держадміністрацією не може й бути мови.

Журналісти, цілком природно, забажали почути з вуст Павла Лазаренка пояснення причин його відставки з посади прем'єра. Павло Іванович заявив, що в цей складний і суперечливий перехідний період, коли майже на кожному кроці доводиться вдаватися до непопулярних заходів, які не можуть швидко приносити відчутних змін і результатів та викликати вдоволення народу, мабуть, кожен уряд приречений виконувати суто свої функції і завдання та поступатися наступному.

Сьогодні в Дніпропетровській області працює кілька компетентних комісій. З цього приводу Павло Лазаренко висловився однозначно: справді, багатьом небайдужим і здібним підприємцям допомагав в області, але винятково в рамках закону. «Отож нічого кримінального не було і не буде, це я, — сказав П. Лазаренко, — заявляю, як на духу».

Микола НЕЧИПОРЕНКО

Дніпропетровськ.

За урядовим прогнозом — гряде пом'якшення клімату. Податкового

Як повідомляє прес-служба Кабінету міністрів, Валерій Пустовойтенко провів робочу нараду з керівниками груп з підготовки податкового законодавства. «Одним з кроків поліпшення економічних реформ є прискорення реформування податкової системи, — сказав він. — Тут наше законодавство повинно бути стабільне, таке, що забезпечує умови для роботи підприємців».

19 податкових законопроектів уже розглянуто й обговорено в групах, які займаються їх підготовкою. На думку віце-прем'єра Сергія Тигипка, сьогодні головне — визначити, які з них повинні стати основними для розробки бюджету 1998 року, щоб саме їх першими подати на розгляд Верховної Ради.

Треба і чітко визначити механізми впровадження нових податкових законів, а також наслідки цього процесу. Під час наради, зокрема, обговорювався термін впровадження податку на додану вартість. Розглядалися й інші питання: податок на прибуток, плата за торговий патент, податок на фізичних осіб, місцеві податки і збори та деякі інші. Пакет податкових законопроектів має бути подано на засідання Кабінету міністрів у третій декаді серпня.

У номер

● Чернівці

З Буковини до зірок

У листопаді цього року на кораблі багаторазового використання «Колумбія» полетить у космос спільний американо-український екіпаж. Від нашої держави готується вирушити в цю мандрівку Леонід Каденюк, уродженець села Клішківці Хотинського району Чернівецької області.

Саме тут мешкає його мати Ніна Андріївна. Днями до неї завітав заступник директора Національного космічного агентства України Едуард Кузнецов. Він розповів їй про підготовку сина до відповідального польоту, вручив подарунки.

До речі, на старті корабля «Колумбія» будуть присутні члени родини Каденюків та друзі Леоніда, яких він запросив на цю подію.

● Київ

Депутат відмовився від зарплати

Народний депутат України від Іршавського виборчого округу № 171 Віктор Медведчук відмовився від депутатської заробітної плати та всіляких надбавок до неї. Ці гроші щомісяця перераховуватимуть на рахунок Імстичівської школи-інтернату, що на Іршавщині. Сам Віктор Володимирович пояснює свій вчинок тим, що він не хоче бути по інший бік барикад від своїх виборців, яким держава місяцями не виплачує зароблені гроші. Хоча, за його словами, усвідомлює, що цей вчинок оцінюватимуть по-різному.

● Ялта

Двадцяте попередження виявилося останнім

Понад 350 тисяч гривень заборгували ялтинські тролейбусники міському підприємству «Кримэнерго». 20 разів енергетики офіційно попереджали про можливість припинення подання електроенергії. Зрештою, так і сталося. За повідомленням директора Ялтинського підприємства «Крименерго» В. Усачова, тролейбуси стоятимуть доти, доки тролейбусники не погасять усі борги. Такі стосунки ділових партнерів — цілком нормальна річ, якщо один з них не виконує умови співпраці. Опікуючи чи слід було вдаватися до радикальних дій у розпал курортного сезону на Південному узбережжі Криму?

● Чернігів

«Кордони дружби» без кордонів

У селі Дніпровському Чернігівського району стартувала патріотична акція «Кордони дружби». Протягом 580-кілометрового відрізку кордону відбудуться заходи, які сприятимуть зміцненню дружби трьох слов'янських народів. У них візьмуть участь ветерани, молодь, воїни Чернігівського загону прикордонного контролю, Північного оперативного територіального командування.

Дебют тижня

Погойдаймося на «Житомирській хвилі»

Зустріччю в прямому ефірі зі співучою землячкою Іриною Шинкарук, а також іншими цікавими передачами розпочала свою роботу нова радіостанція облдержтелерадіокомпанії «Житомирська хвиля». Місцеві радіожурналісти «розмочили» так званий FM-діапазон, адже до цього на цих частотах у житомирському ефірі не працював жоден радіопередавач. Але слухати «Житомирську хвилю» можуть і ті, в кого приймачі зі старим, більш звичним для нас стандартом ультракороткохвильового діапазону, адже радіостанція виходить в ефір на двох частотах.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Акція тижня

Було житло відомче. А чиє стане?

У МИКОЛАЄВІ розпочато процес, про який ідеться вже не перший рік: суднобудівні заводи передають своє відомче житло іншим господарям.

Відомо, що досі воно було для них, мов важкі гирі на ногах: щороку доводилося витрачати на його утримання від 8 до 15 мільйонів гривень кожному з підприємств. А це, зрозуміло, дуже позначалося на собівартості продукції, ускладнювало й так украй скрутне фінансове становище заводів. Тож позбавлення отого тягаря, стало одним з давно очікуваних заходів, що мав би посприяти виходу суднобудівних підприємств з кризового стану.

Загалом на балансі корабелів перебуває 1 мільйон 460 тисяч квадратних метрів житла (для порівняння: у міста — 2,6 мільйона). Щоб житлові будинки з комунікаціями, котельнями підготувати до передачі місту, потрібно близько 52 мільйонів гривень. Таких грошей ні у корабелів, ні у міськвиконкому немає. Держава ж поки що виділила лиш десяту частку від необхідної суми. Отих коштів вистачило на відомче житло тільки одного підприємства — АТ «Океан».

— Відтепер зможемо більше обігових коштів спрямовувати на виробництво, — сподівається голова правління АТ суднобудівний завод «Океан» Микола Романчук.

А як бути з житлом двох велетнів — Чорноморського суднобудівного та заводу ім. 61 комунара? Між тим вирішено застосувати так званий проміжний варіант: створити окремі підприємства, що взяли б на свій баланс житло корабелів. Хай уже вони збирають плату за проживання у квартирах й за комунальні послуги, «вибивають» гроші з бюджету, готують житло до зими. Що з такої затії вийде, час покаже. Аби не погіршилось становище майже третини мешканців міста. Адже новостворювані організації отримають у спадок, окрім самого житла, й усі борги суднобудівних заводів перед постачальниками газу, енергії, води, тепла.

Утім, стосовно самих заводів, що перебувають у глибокій кризі, будь-який крок щодо звільнення їх від «комуналки» є необхідним і виправданим.

Георгій ВОРОТНЮК

Миколаїв.

Трагедія тижня

Батько дитині снаряда вручив

Страшна трагедія сталася в Білозерському — шахтарському містечку, розташованому за сто кілометрів від Донецька. Група підлітків, віком від шести до п'ятнадцяти років, прямо в центрі двору біля будинку № 10 по вулиці Ватутіна зробила спробу розібрати бойовий снаряд. Після удару по смертоносній іграшці тяжким предметом, пролунав вибух. У результаті два хлопчики — 13-річний Женя Зайчук і 15-річний Вітя Зінченко померли на місці. Двоє підлітків, з яких — одна дівчинка, прооперовані й знаходяться в тяжкому стані в обласній хірургічній лікарні Донецька. Ще двох дітей рятують зараз медики Добропілля. П'ятьох було госпіталізовано в місцевій Білозерській лікарні. Двоє з них вже виписані додому.

Як же стала можливою ця трагедія? Ще два роки тому снаряд часів Вітчизняної війни відкопав на дачному городі мешканець Білозерського 39-річний М. Він зберігався у нього в гаражі. Згадав М. про знахідку тільки зараз і віддав своєму 15-річному синові Сергію, щоб той викинув снаряд на звалище. Хлопець же приніс небезпечну «іграшку» в дворову компанію, а сам пішов додому...

За фактом вибуху порушено кримінальну справу.

«Брондбю» готується зустріти «Динамо»

Прогноз тижня

Представник прес-служби ФК «Динамо» (Київ) Олександр Сердюк мав розмову з генеральним секретарем ФК «Брондбю» (Данія, Копенгаген) — суперником наших динамівців у наступних матчах кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів — Емілем Баккендорффом і запитав його: «Чим відрізняється датський клуб зразка 1991 року від нинішнього?»

—Тоді грало чимало зірок, — відповів пан Баккендорфф. — А в нинішньому колективі вони відсутні. Однак у цьому полягає цілеспрямована політика керівництва команди і її головного тренера Еббе Сковдаля. Вони прагнуть підтягнути до високого рівня наявних футболістів. І те, що «Брондбю» у міжсезоння придбав лише одного гравця, 19-річного правого півзахисника Ск'ю Крога, — підтвердження сказаному. Дехто може запідозрити, що наш клуб переживає фінансову скруту. Навпаки — його справи стабільні.

Далі пан генеральний секретар розповів, що «Брондбю» дуже прагне вийти до Ліги чемпіонів. І не заради грошей, а щоб підняти авторитет і свій, і клубного датського футболу в цілому.

—Зізнаюся, ми дуже не хотіли мати за суперника киян і «Рейнджерс» (Глазго), — продовжує Е. Баккендорфф. — Та доля звела нас саме з командою великого тренера Лобановського. Авторитет українського «Динамо» в Європі дуже високий. Тому свої шанси розцінюємо як 60:40 на користь динамівців. Хоча наші футболісти зроблять усе можливе і неможливе заради перемоги.

Борги тижня

Злісні чи змушені неплатники?

Заборгованість населення за житлово-комунальні послуги становила у липні 2,9 млрд. грн., або майже 59% від нарахованих сум, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» у Міністерстві статистики України.

35,2% від загальної суми становить заборгованість із квартплати — (1022,7 млн. грн., 30,1% — сплати за газ (874,9 млн. грн.), 20,6% — оплати за опалення (597,3 млн. грн.).

Найбільший рівень заборгованості — у Львівській, Закарпатській, Волинській, Харківській, Донецькій областях, Автономній Республіці Крим.

Житлово-комунальні послуги не сплатили 4,6 млн. власників особистих рахунків (55%, або кожен другий), із них 3,2 млн. (70%) мають заборгованість за два місяці й більше.

Спостереження тижня

Ягідно-грибна комерція з іноземним акцентом

Після теплих дощів у волинських лісах грибів — хоч косою коси. Вздовж гомінких трас виникають своєрідні сезонні базари, де можна отоварити́сь смачною продукцією лісу. А більш метикуваті створюють у лісі пункти прийому грибів. Особливо цим відзначаються ... поляки. Один із громадян сусідньої держави, розбивши біля Маневицької траси палаткове сезонне містечко, тут же приймає від населення гриби, лісові ягоди. За лічені дні заготовив більш як 400 тонн чорниці й 100 тонн грибів. Це в декілька разів більше від прийнятого усіма державними заготівельними пунктами Волині. Секрет успіху — простий. Польський комерсант одразу ж розраховується за продукцію українськими гривнями. А через день-два сюди з-за кордону приїжджає спеціальний рефрижератор з холодильною камерою — і гриби та ягоди з Волині прямують за кордон.

Ось така ягідно-грибна комерція. Людям, звісно, вигідна. А місцевому бюджету? Тут є над чим замислитися. Адже іноземний підприємець не сплачує ніяких податків.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

І в період відпусток треба працювати

Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко планує зустрітися 10 серпня в Криму з віце-прем'єр-міністром Росії Валерієм Єровим. Обговорюватимуться проблеми фінансування будівництва російських кораблів на наших суднобудівних заводах. Пізніше глава українського уряду має намір зустрітися з Віктором Черномирдіним, аби обговорити проблему подолання митних бар'єрів у торгівлі між двома державами.

● *Тель-Авів*

«Сам такий!»

Премьєр-міністр Ізраїлю та глава палестинської автономії обмінялися взаємними обвинуваченнями у підриві близькосхідного мирного врегулювання. Перший заявив, що Ясір Арафат «може знищити терористів, але не хоче цього робити, щоб і надалі здійснювати тиск на Ізраїль». У свою чергу, Я. Арафат сказав, що «прем'єр Нетаньяху оголосив нам війну, і ми маємо готуватися до того, що буде далі». У Вашингтоні вже засудили поведінку обох лідерів.

● *Оттава*

Загинув наш дипломат

У столиці Канади трагічно загинув перший секретар з питань науки і технологій посольства України в Канаді Борис Поляченко. Він випав з вікна своєї квартири в Оттаві. Цей інцидент розглядають як нещасний випадок, але розслідування поки що не припинено.

● *Тредбо*

Трагедія на курорті

Унаслідок сповзання грунту на схилі гори в маленькому лижному австралійському курортному містечку Тредбо (нині в Австралії зима) було зруйновано декілька будинків. П'ятсот добровольців працювали протягом 65 годин, але змогли врятувати тільки одну людину з 19. Будинки було споруджено у п'ятдесяті роки на крутому схилі попри попередження про потенційну небезпеку.

● *Джакарта*

Озброюються...

Індонезійський уряд оголосив про закупівлю 12 сучасних російських винищувачів СУ-30-К. Індонезія стала третьою країною АСЕАН після В'єтнаму та Малайзії, яка купує російські військові літаки. Донедавна Джакарта віддавала перевагу наступальним американським Фантомам F16, проте була змушена відмовитися від їх закупівлі після гострої критики конгресу США щодо порушення прав людини в Індонезії. Нагадаємо, що українські продавці військової техніки та зброї також прокладають нині дорогу на ринок азіатської держави.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

ДВОЄ БАГАТИХ «НАРЕЧЕНИХ» ДЛЯ ОДНІЄЇ «БЕЗПОСАЖНИЦІ»

ЩЕ З ЧАСІВ радянських політінформацій нам відомо, що таке боротьба за сфери впливу в світі. Отримавши незалежність, Україна сама стала об'єктом такої боротьби: Росія робила й робить відчайдушні кроки, аби утримати Київ у своєму полі зору. Однак не лише Москва проявляє інтерес до нас. Минуло не так багато часу, як кинули око на Україну й сильні західні держави, насамперед Сполучені Штати й Німеччина. Незабаром між цими країнами розгорілася справжня боротьба за те, чиїм відданим другом і союзником стане в майбутньому Київ.

За останні шість років ставлення Вашингтона до України змінилося від нейтрально-байдужого до надзвичайно зацікавленого. Активізувалися контакти на всіх рівнях й у всіх галузях — політиці, економіці, освіті. Деякі українські політологи роблять утішні для нас припущення: мовляв, Сполучені Штати прагнуть мати в Європі дві точки опори — Великобританію та Україну.

Опинитися в одній компанії з Лондоном для Києва, звичайно, досить заманливо. І тут справді є логіка: в нашому регіоні союзником Сполучених Штатів може стати лише Україна. Ані Росія, ані Білорусь на таку роль не підходять із відомих причин. Водночас США нині мають гостру потребу у відданих європейських друзях, бо щороку втрачають вплив на континенті.

Прив'язати ослаблену Україну до Сполучених Штатів надзвичайно просто: тільки-но на нашому ринку утвердяться позиції американського капіталу, одразу українським політикам стане складно відмовити в чомусь господарям Білого дому. Навіть нині, коли інвестори зі США ще не розвернулися на повну міць, Київ змушений у зовнішньополітичних питаннях дослухатися до думки Вашингтона.

Але не слід забувати, що за процесом нашої «американізації» (як називають це в Європі) ревносно стежить Німеччина — один із європейських лідерів. Не раз члени офіційних делегацій із Бонна, які приїздили до Києва, натяками висловлювали своє незадоволення тим, що українці все більше п'ють кока-колу, їдять гамбургери в «макдональдсах» та віддають перевагу американським автомобілям.

Із сумом кажуть німці й про те, що США — найбільший зарубіжний інвестор України, а Німеччина лише на другому місці. До речі, дехто вважає, що Київ дає «зелене світло» американським компаніям тому, що Вашингтон є найбільшим фінансовим донором України (США надають 43 відсотки від загальної суми зарубіжної допомоги, а ФРН — 40).

Але якщо порівнювати товарообороти України з Німеччиною та США, то тут американці пасуть задніх. Європейські бізнесмени набагато обійшли їх: нині ФРН для нас є третім економічним партнером після Росії й Туркменистану. Але можна рахувати й по-іншому: держави Європейського союзу (де фактично однією з найголовніших є Німеччина) здійснюють найбільшу економічну діяльність на нашому ринку, залишаючи Сполучені Штати далеко позаду.

З цього вже можна зробити деякі висновки: Україна має всі шанси стати сферою впливу якщо не ФРН, то об'єднаної Європи. І якщо це справді станеться, то може ускладнити україно-американські відносини. Але балансувати між Америкою та Європою Київ не зможе, хоч як би хотілося.

Поки що ми намагаємося робити кроки у двох напрямах: проголошуємо стратегічне партнерство з Вашингтоном і визначаємо як пріоритет інтеграцію з ЄС. Але те, що настане час вибирати, — очевидно. Адже якщо ми й далі з однаковою швидкістю крокуватимемо й до США, й до Європи, в нас можуть просто роз'їхатися ноги, на яких ми й так стоїмо не дуже міцно.

Надія БЕДРИЧУК.

Коли вибори минули, можна й зізнатися

ПОНЕДІЛОК — день важкий. «Чорною датою» став він і в житті нинішнього міністра закордонних справ Великобританії Робіна Кука. Під тиском виявлених фактів главі британського МЗС довелося визнати, що він уже давно не живе зі своєю дружиною, 50-річною Маргарет Кук, а його кабінет у палаті громад став місцем не лише роботи, а й приватних зустрічей з найближчою помічницею — 41-річною Гейнор Ріган, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Треба віддати належне вмінню міністра зберігати таємниці: ніжні стосунки тривали кілька років, проте жоден із соратників по партії та охоронців навіть і підозри про це не мав. Так чи інакше, але дощового понеділка таємне стало явним. Робін Кук усе розповів дружині і, як джентльмен, повідомив про твердий намір розлучитися з нею й одружитися з Гейнор.

Можна уявити собі стан Маргарет, однак вона знайшла в собі сили виступити із заявою, яка зробила б честь і її високопосадовому чоловікові: «Хоч би яким було особисте життя мого чоловіка, він завжди залишався дуже хорошим парламентарієм і є чудовим міністром закордонних справ. Це все, що має хвилювати британську громадськість».

Гідна уваги і реакція керівництва правлячої Лейбористської партії, яка своєму успіхові на виборах 1 травня не в останню чергу завдячує серії викриттів, що доводили позашлюбні зв'язки поважних торі. Прем'єр Тоні Блер схарактеризував те, що сталося, як «особисту трагедію» подружжя Куків. А офіційний представник його канцелярії заявив, що про відставку міністра закордонних справ не може бути й мови.

Столиці світу

На знімку: Братислава, будинок Національної Ради (парламенту) Словацької Республіки.

Дослівно

Це занадто навіть для неполум'яних демократів

В огляді преси радіо «Дойче велле» наводяться міркування про загострення відносин між Мінськом і Москвою.

«Для внутріполітичної ситуації в Білорусії характерні безцеремонне поводження президента з демократично обраним парламентом, закриття незалежних органів преси, переслідування опозиції — аж до арештів та обшуків. Москва з деяким бентеженням стежить за агресивними вихватками правоохоронних органів або цькуванням журналістів, що вже стали звичайним явищем. Нинішнє загострення російсько-білоруських відносин доводить обгрунтованість попередніх застережень на адресу непередбачуваного партнера. Розходження в політичних нормах Москви та Мінська виявилося таким істотним, що навіть Борис Єльцин та його оточення, яких не можна назвати полум'яними демократами, змушені були зрештою висловити своє несхвалення Лукашенкові. Це ще одне тяжке випробування для російсько-білоруського союзу, який, усупереч очікуванням, виявився досить слабким», — констатує польська газета «Трибуна».

Візьміть нас назад!

ТИСЯЧІ жителів острова Анжуан, що домагається виходу з Федеральної Ісламської Республіки Коморські Острови, взяли участь у демонстрації на підтримку оголошеного раніше рішення приступити до створення власних органів влади і звернутися до колишньої метрополії — Франції з проханням знову взяти їх під своє управління. Оскільки з того часу, як їх було «відлучено від грудей» європейської держави, злигодні й страждання стали невід'ємною частиною їхнього життя. Маніфестанти перегородили всі магістралі на острові важкими контейнерами, повністю паралізувавши рух. Потужні барикади споруджено на дорогах, що ведуть до аеропорту та морського порту, тому що сепаратисти очікують швидкого перекидання туди армійських підкріплень з головного острова архіпелагу Гранд-Комор.

Проголошення незалежності Анжуана, як повідомили сепаратисти, це лише перша фаза. Другою буде спроба повернутися в лоно Франції, яка надала незалежність республіці 1975 року. Тоді жителі одного з чотирьох островів — Майотта, де основна частина сповідує християнство, провели референдум, на якому висловилися за збереження своєї території в складі Франції.

І хоча незалежність було проголошено в неділю, можна сказати, що «мабуть, в понеділок їх мати породила». Чому так песимістично? Та тому, що подальша доля острова видається доволі туманною. Як кажуть, на палубу вийшов, а палуби немає: офіційний Париж засудив сепаратизм на Анжуані і недвозначно висловився за збереження територіальної цілісності Коморських Островів. Франція вітала участь Організації африканської єдності (ОАЄ) у врегулюванні конфлікту.

ОАЄ призначила спеціального посланника на Коморських Островах, завдання якого — «бути напоготові надати підтримку урядові й народу в полегшенні діалогу та заохоченні дій, здатних допомогти у встановленні гармонії й національного взаєморозуміння».

Декларація сепаратистів, підписана їхнім 71-річним лідером Абдаллою Ібрагімом, містить прохання до Франції «почути крики відчаю народу острова Анжуан». Чи почують? Навряд...

Яна СТАДІЛЬНА.

Якщо працювати на замовлення

Закон України «Про оренду землі» міг бути кращим, але цього не сталося

ОЛЕКСАНДРОВІ Морозу належить афоризм: закон пишеться для розумних людей, але так, щоб був зрозумілий кожному. На таку якість роботи і націлювалися народні депутати під час розробки й обговорення закону України «Про оренду землі». Законопроект тривалий час готувала робоча група; його подав Кабінет міністрів України. Він не раз повертався Верховною Радою України на доопрацювання, пройшов три парламентські читання. Гадалося, що це буде закон високого класу, що стане він гордістю молодого парламентаризму України.

Але, на жаль, цього не сталося. Прийнятий Закон України «Про оренду землі» встановлює законодавче поле у сфері набуття, здійснення і припинення права на оренду земельної ділянки, але не визначає правових норм регулювання економічних відносин для створення взаємовигідних умов раціонального використання земельних ділянок сільськогосподарського призначення. У ньому закладено спрощену, але невизначену норму: «Орендна плата за землю встановлюється за угодою сторін».

Проте економічні відносини у землекористуванні надто складні, охоплюють права не тільки землевласника і орендаря, а й соціальні, державні, галузеві і загальносуспільні інтереси.

Спрощення законодавчих норм економічних відносин до примітивної формули орендної плати за землю «за угодою сторін» визначає не законодавче поле, а поле задоволення монопольних, спекулятивних та латифундистських інтересів.

Україна має досить прикладів таких неякісних законодавчих актів, невизначеність, двозначність, непрозорість, а отже, і незрозумілість яких стали у пригоді для трастів і спекулянтів: коли шахраї ошукали мільйони вкладників, а спекулянти скуповують на переходах майнові сертифікати номінальною вартістю у 500 гривень за 25 гривень.

Економічні відносини «за угодою сторін» спрацьовують у тих країнах, де традиційно сторіччями склалися правові норми орендних відносин і суспільство має багатий історичний досвід, достатню нормативну базу й інформацію.

Впровадження економічних норм землекористування, зокрема і у сфері оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення «за угодою сторін», у країні, де немає відповідного досвіду суспільства і держави, де без нормативних і належних законодавчих засад уперше втілюють у життя ринкові земельні відносини, може стати черговим обкраданням громадян і держави, незрівнянно зухвалішим, ніж пограбування трастами.

Про це йшлося під час обговорення проекту закону в сесійному залі. Народні депутати наполягали на відпрацюванні авторами законопроекту розділу економічних відносин у сфері оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення, подавали пропозиції, але автори (вчені, урядовці, Комітет Верховної Ради України з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села) виявилися нездатними взятися за таку складну проблему, відхилили пропозиції і провели цей спрощений, «базарний» варіант «за угодою сторін».

Закон прийняли, а проблема залишилася і потребує розв'язання. Впровадження оренди землі в Україні, особливо земельних ділянок сільськогосподарського призначення, має таку особливість: штучно, так би мовити, з нуля нав'язується суспільству і проштовхується ідея капіталізації земельних і виробничих відносин у сільськогосподарських виробництві.

Тому розглядати в Україні оренду земельних ділянок сільськогосподарського призначення слід не на спрощеному рівні відносин, а як капіталізовану оренду, де діють взаємопов'язані економічні категорії — абсолютна і диференційна земельні ренти, принципи земельного оподаткування, утворення цін на сільськогосподарську продукцію і формування орендної плати за землю.

У законі так і залишені невизначеними норми і порядок встановлення земельної ренти як основи формування орендної плати за землю, ціноутворення на сільськогосподарську продукцію, як нормативної основи всього комплексу економічних і соціальних відносин у сільськогосподарському виробництві; саме вони повинні бути інструментом державного регулювання не тільки земельних, а й соціально-економічних відносин у сільськогосподарському виробництві і підтримці сільгоспвиробників.

Невизначеність у Законі України «Про оренду землі» економічних відносин у сфері використання земельної оренди, встановлює такі умови, коли надприбутки, які створюються земельною рентою один і земельною рентою два і є, за ідеєю, національним набуттям України, що має використовуватися державою для забезпечення загальносуспільних інтересів, одночасно і для інвестування сільськогосподарського виробництва, привласнюються капіталізованим землевласником.

Така невизначеність провокує відкриття ринку земель сільськогосподарського призначення з однією метою — скупівлі землі, передачі її в оренду, спрямування оренди землі не на підтримку сільгоспвиробника, а на обтяження його орендною і рентною платою, відчуження землі від сільгоспвиробника, привласнення рентних надприбутків і експлуатації дешевої в Україні сільської робочої сили.

Поліпшити дію прийнятого Закону України «Про оренду землі» слід через розроблення і прийняття закону України «Про основи державного регулювання земельної ренти, орендної плати за землю і ціноутворення на сільськогосподарську продукцію з урахуванням якості землі».

Побудова цього закону на визначенні абсолютної і диференційних земельних рент та утворенні плати за оренду землі у розмірі абсолютної земельної ренти, а цін на сільськогосподарську продукцію на базі прибутковості продукції, виробленої на гірших землях, за кадастровою оцінкою та використанні надприбутків від диференційних земельних рент один і два на загальносуспільні потреби й інвестування сільськогосподарського виробництва не тільки зніме недоліки і невизначеність положень Закону України «Про оренду землі», а й покладе основу законодавчого ціноутворення на сільськогосподарську продукцію на паритетному міжгалузевому і регіональному рівні, чого так прагнуть сільгоспвиробники і обіцяють урядовці, та не знають, з чого почати.

Створення такого закону — дуже непроста справа, але саме з такої праці починаються реформи, про які багато говорять, однак мало і не завжди якісно робиться.

Звертаюся до законодавців, учених, урядовців, Комітету Верховної Ради з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села з проханням відмовитися від створення законодавчих актів на замовлення і не завжди коректні вимоги Міжнародного валютного фонду, як це сталося із Законом України «Про оренду землі», згуртуватися на плідну роботу зі створення аграрного законодавства — якісного, зрозумілого, такого, що діятиме на благо народу України.

Григорій ЛУНЬОВ,
народний депутат України.

Актуальне інтерв'ю

Віталій БОЙКО: «Ми прийдемо до заміни смертної кари»

НОВА Конституція, за якою наша країна живе вже рік, закріпила положення про те, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу і судову. Чи стала судова влада дійсно незалежною, рівною двом першим, чи забезпечує вона охорону прав і свобод громадянина України — про це кореспондент ДІНАУ-Укрінформу веде розмову з головою Верховного Суду України Віталієм БОЙКОМ.

— До прийняття Конституції України реформування судової системи взагалі припинилося, і тільки новий Основний Закон в розділі «Правосуддя» заклав засади і накреслив перспективи формування органів судової влади, яка повинна на ділі забезпечити право громадянина на судовий захист, — зазначив голова Верховного Суду. — Для нас, суддів, дуже важливо, що саме в Конституції зазначено обов`язок держави забезпечити охорону прав і свобод громадянина і що саме суд у разі конфлікту повинен це робити. (Згадаймо не такі й вже далекі часи, коли у різного роду конфліктах розбиралися чиновники райвиконкому, а долю людей, навіть коли вони і не були членами КПРС, керуючись не законом, а партійною дисципліною, вирішував партком). Статус суддів, розуміння значення суду в державі, на підставі Конституції, значно підвищується.

Це починає знаходити розуміння у суспільстві, хоч і не так швидко, як хотілося б. Дається взнаки виховання в тоталітарній державі. Важко долаються рудименти командно-адміністративної системи: є сили, які не вірять у можливості незалежного, неупередженого суду і тому намагаються через посадових осіб натиснути на суд, аби він вирішив справу на користь того, хто просить.

— А самі судді готові вирішувати сьогодні судові справи, незважаючи на тиск?

— Судді також вихідці з цього соціального часу. Але не тільки моральний тиск їм доводиться витримувати. Можна ж «дати зрозуміти» і через умови, в яких суддям доводиться працювати: відсутність тепла в приміщеннях або коштів для оплати за телефон, ремонт приміщень...

Існує така точка зору, що достойне матеріальне забезпечення суду ніби потрібне тільки суддям. Це так. Але далеко не зовсім. Без належного забезпечення діяльності суддів страждають громадяни, які звертаються на захист своїх прав. Елементарний приклад: суд у кримінальних справах повинен викликати свідка, якому треба оплатити дорогу. Але суд цього зробити не може, тому що немає грошей, і свідок не з`являється до суду. Через це людина, для якої цей свідок, можливо, остання надія на виправдання, перебуває у місцях позбавлення волі не один місяць, чекаючи правосуддя.

Ось чому я кажу, що фінансування судів — справа всього суспільства, всієї країни. Неотримання коштів судовими органами позначається на захисті прав людини, зокрема, права громадян на неупереджений суд.

— В інтерв`ю, яке я брала у вас трохи більш як рік тому, на запитання, чи розглядаються в судах справи, пов`язані з невиплатою заробітної плати, ви відповіли, що таких справ у провадженні немає, але якщо позови до судів надійдуть, то вони будуть розглянуті. Щось зрушилося з місця?

— Так, у суд пішли заяви з цього приводу. Лишається сказати, що це сталося дякуючи засобам масової інформації, які давали роз`яснення щодо прав громадян.

— І як вирішуються такі справи?

— Вони вирішуються відповідно до Конституції України, де записано, що кожний громадянин має право на оплату своєї праці. В областях, районах, особливо якщо це стосувалося державних підприємств, суди відшукували кошти на розрахункових рахунках. На підставі рішень суду реалізовувалося майно, щоб відкрити джерело фінансування для виплати боргу в заробітній платі. Наприклад, було продано іномарку керівника одного з підприємств, з позивачем розрахувалися вирученими коштами.

У наших статистичних довідках з`явилася нова графа, до якої вносяться дані про кількість заяв-претензій громадян до державних органів і скарг на дії посадових осіб. Людина несе в суд заяву на чиновника, який несправедливо чи неправильно вирішив її справу. І суд починає займатися з'ясуванням істини в діях органів влади. Якщо у 1995 році таких справ було дуже мало, то у минулому році в судах було розглянуто уже майже 8 тисяч справ. В першому півріччі цього року таких справ уже зареєстровано понад 6 тисяч.

— Це вас радує?

— Звичайно. За радянських часів суд стояв на сторожі інтересів держави, її органів, громадянин практично не міг перемогти у цих змаганнях. З прийняттям нової Конституції, можливо, не так швидко, але все ж таки звужується «адміністративний простір», де чиновник відчуває себе хазяїном становища. Вісім тисяч справ — свідчення того, що суспільство таки просувається по шляху демократії і права. Слід відзначити, що переважна більшість таких заяв судами задовольняється. Це підвищує роль суду як органу, який може захистити права і інтереси громадянина.

— Ви торкнулися проблеми прав людини. Процес на цих теренах, як кажуть, потроху пішов. Але ж є такі фундаментальні права, як право людини на життя. Як відомо, Україна підписала Протокол Європейської конвенції з прав людини про скасування смертної кари. Як уже не раз повідомляв міністр внутрішніх справ, з початку нинішнього року смертні вироки не виконуються. А чи виносять тепер смертні вироки?

— Так, виносять. Бо немає такого законодавчого акта, який би призупинив дію статті 24 Кримінального кодексу, яка передбачає покарання смертю. І такої норми, як, скажімо, довічне ув`язнення, в нашому законодавстві немає. Тому суди за скоєні особливо тяжкі злочини, з урахуванням тих правових норм, що існують, виносять смертні вироки. Сьогодні цього вимагає законодавство України.

— Як ви вважаєте, загроза смертної кари стримує злочинність?

— Не думаю. Можливо, когось і зупинить, але це, як свідчить досвід, не панацея. Та якщо ми прямо зараз будемо застосовувати довічне ув'язнення, це означатиме, що тим самим ми вимушені будемо порушувати Європейську конвенцію про запобігання катуванню чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню. Адже в нас немає нормальних умов утримання такої кількості ув'язнених довічно. Важливо вирішити багато проблем, наприклад, як організувати безпеку самого ув`язненого, тих, з ким покараному доводиться відбувати довічне ув'язнення, і тих, хто їх охороняє... Треба визнати, що і те, хто відбуває покарання з довгими строками, інколи кажуть, що краще б їх засудили до «виключної міри». Словом, таких проблем сила-силенна.

— Чим ви пояснюєте велику кількість страт на території України в минулому році, невже у нас більше злочинців, ніж в інших країнах? З цього показника ми перші в Європі, другі у світі після Китаю?

— На мою думку, ми дуже легковажно обходимося з цифрми. Даними можна оперувати, можна маніпулювати. Одна цифра —скільки судами засуджено до смертної кари (рік у рік вона більш-менш стабільна — виноситься 170-180 вироків). Інша цифра —кількість виконаних вироків. Зокрема, в цьому році у нас взагалі немає інформації про виконання таких вироків.

— Все одно названа вами цифра винесених вироків вражає.

— Це так, але якщо зіставити її з кількістю людей, яких злочинці позбавили життя? А скільки серед них безневинно загублених дітей! Ця цифра, думаю, вразила б вас ще більше.

Листи до Президента

«Я іду, іду...»

Уявлення про те, як має відбуватися діалог між громадянином і владою, бувають різні. Наприклад, такі: «Пане Президенте, я написав Вам особисто вже три листи — і ще жодної відповіді не отримав!» Ніяка пошта —ні така наївна, ні значно серйозніша — не замінить нам складної системи політичних і суспільних важелів, за допомогою яких у світі виборець може впливати на інститути влади. У нас ця система ще й не почала спинатися на ноги. А час. «Цікаво, чи дочекаюся я —представник народу — на свої пропозиції хоч якоїсь реакції? Істина народжується в діалозі, тож «верхи» й «низи» мають іти назустріч одне одному. Я іду, іду...» — написала в листі до редакції Зоя Шевченко з Полтави. Пропонуючи свої думки й зауваження, наш читач сподівається на чіткий зустрічний рух.

Ідея

Антикомунізм — ще не концепція

На жаль, у керівників нашої державі нема стрижневої ідеї для розвитку України як самостійної держави. В основу своєї стратегії вони поклали антикомунізм. Цим можна в ліпшому разі виправдати свою колишню політику як комуністів, але ж не зводити на цьому державу! Будь-яке «анти» ніколи не було й не буде основою для будівництва нового.

В. ЯЦИЙ.

Дніпропетровськ.

Церква

Прихистити не можна відокремити

За новою Конституцією церква, з одного боку, опинилася мовби в одному ряду з громадськими організаціями, які перебувають під опікою держави, з другого —відокремлена від неї. Така «косметика» дозволяє державі поводитися з церквою, як їй заманеться, не несучи за свої дії жодної відповідальності. Що й спостерігаємо нині: досить згадати безпрецедентні події на Софійському майдані чи спробу розправитися з Філаретом. Якщо українка, то через це принаймні не мали б страждати її громадяни.

Борис ПИЛИПЕНКО,
ветеран війни.

Дніпродзержинськ.

Остарбайтери

Оголосіть увесь список!

Усі вітчизняні організації, що мають якийсь стосунок до виплат компенсації остарбайтерам, повідомляють, що сім'ям тих, хто не дожив до 16.06.1993 року, компенсація не належить. Тим часом із самої Німеччини чітко відповіли, що гроші перераховували згідно зі списками жертв націонал-соціалістських переслідувань. Хіба керівники Німеччини знали, живий чоловік чи помер через п'ятдесят років? Хтось нагріє руки...

УДОВИЧЕНКО, БОНДАРЧУК та інші.

Київ.

Безпека

Крим грабують не хохли, а провокатори

На парканах, стінах, навіть у туалетах Сімферополя можна прочитати: «Хохлы грабят Крым», «Хохлы — вон из Крыма». Російські діти в школах — я сам свідок —обзивають українських «хохляцькими мордами». Як соціолог стверджую: це — страшні симптоми. Це означає, що антиукраїнські настрої дійшли до рівня побутової, надзвичайно стійкої свідомості. Склався стереотип шовіністичної ідеології, який важко долається і загрожує серйозними наслідками для всіх мешканців Криму. Хто в цьому винен? Мені вдалося побувати в розкішному кабінеті заступника редактора «Крымской правды». В кутку побачив прапор Російської Федерації, інших — не було. Питаю у пещеної дами, чому тут прапор чужої держави?

— Родину не выбирают! — звучить завчена відповідь.

— А де ви народилися?

Відповіді не почув. А зарплатню й гонорар ця дамочка отримує в українських гривнях, частково взятих з кишень українських платників податків!

Я — корінний русак. І я — за союз з Росією. Але тільки на рівноправних умовах. Коли Україна стане розвиненою європейською державою. І коли в Росії минуться політичні катаклізми, що загрожують диктатурою.

Левко КОРНЄЄВ,
кандидат історичних наук.

Крим.

Екологія

Вісім років боротьби за Південний Буг

Понад вісім років громадськість Миколаївщини протистоїть будівництву Ташлицької ГАЕС, яка не тільки знищить пам'ятки історії XVI-XVIII сторіч, а й головну річку півдня України. Громадські організації, партії, обряда вимагають покласти край намаганням керівників Південно-Української АЕС відібрати Південний Буг у населення Миколаївщини. Чому не розглядають альтернативний проект, запропонований «Зеленим світом», — створення на базі Ташлицької ГАЕС станції на газотурбінних установках? А такі установки вже є. Їх розроблено на науково-виробничому підприємстві «Машпроект».

Олександр БАЛАКАЛОВ,
голова ради ветеранів війни та праці НВП «Машпроект».

Миколаїв.

Медицина

Будували ми, а знищать інші

Колектив колгоспу імені Горького на власні кошти будував лікарню і грязелікарню. На загальних зборах приймали рішення про перерахування значних сум. Тепер лікарню закривають, навіть не спитавши селян. Але ж можна вирішити по-людськи. Наприклад, відраховувати із якогось здирницького податку страхування на медобслуговування, і хай буде лікарня. Бо вже й вакцин для щеплень не дають дітям. Зостанемося на виживання, як негри в резервації?

ЖУРАВЕЛЬ, СЕРДЮК —
усього 58 підписів.

Покровське Дніпропетровської області.

Освіта

Відмінник? Розкошуй!

Як вистачає совісті платити відмінникам 13-15 гривень стипендії? Що це за держава, яка найздібніших, найпрацьовитіших юнаків і дівчат ставить у такі умови: чи по півхлібини на день, чи на дорогу до вузу, та й то не вистачить. Збільшіть стипендію, інакше зичимо можновладцям, щоб вони теж годували і вчили своїх дітей та онуків на 13-15 гривень і щоб зарплата у них була така, як у нас.

ПЕТРЕНКО, КЛИМКО та інші.

Київ.

Вітчизняний стиль

Репортаж

ЧУДОВА П'ЯТІРКА — НА ЖНИВНОМУ ЛАНІ

ПРОХОДИТЬ ВИПРОБУВАННЯ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ ЗЕРНОЗБИРАЛЬНИЙ КОМБАЙН «ЛАН»

***ХВИЛЮЮЧИЙ** був момент, коли в середині липня на стогектарне поле Олександрійського державного кінзаводу № 174 вийшло два новесенських «Лани». У першого, за кермом якого сидів головний конструктор Олександр Богун, щось не спрацювало. А другий, керований інженером-випробувачем Павлом Солодом, одразу поплив полем, залишаючи за собою рівну смугу стерні та приємний запах соломи. Присутні численні гості почали обмінюватися думками. Швидкість до десяти кілометрів на годину – отже, за світловий день виробіток може скласти близько 35—40 гектарів. А як із втратами? Гості доскіпливо почали придивлятися, шукаючи хоча б зернину. Не знайшли. Засвітилася сигнальна лампа, запрошуючи водія вантажного автомобіля прийняти у кузов намолочене зерно. Тихо, навіть урочисто полилося воно із шнека, віщуючи добрий початок відповідальної справи. Всі присутні навперебій вітали головного конструктора, голову правління АТ «Олександрійський завод Автоштамп» Віктора Саєнка, бажали щасливої дороги на українське поле його дітищу.*

Поки захоплювалися роботою агрегата Павла Солода, загув трьохсотсильний дизель Богунового «Лану». Він теж плавно увійшов у загінку і, набираючи швидкість, догнав свого побратима. В машині, виявилося, відмовив гідрозамок, і конструктор зупинив її. Несправність тут-таки ліквідував представник підприємства-постачальника головний інженер кіровоградського АТ «Гідросила» Володимир Григор'єв. Услід за «Ланами» пішов і їхній менший співбрат «Фермер», керований Олександром Стадником.

Перед початком жнив Віктор Саєнко разом зі своїми сподвижниками об'їхав пшеничні поля багатьох господарств Олександрійського району. Бо не так просто дощової погоди вибрати площу, де б комбайн якомога ширше зміг використати свої можливості, адже він поки що розрахований на збирання хлібів прямим комбайнуванням. Свій вибір зупинили на стогектарному полі озимої пшениці сорту «Альбатрос», що належить кінзаводу. Його директор Володимир Пашковський відразу погодився на пропозицію заводчан. Він та голова райдержадміністрації Микола Петрухин чи не найбільше раділи першим успіхам нових комбайнів. Пройшло півмісяця випробувань. Цікавлюся у Володимира Аврамовича, як тримають екзамен творіння олександрійських машинобудівників.

— Комбайн хороший, — відповідає він. — Бігає, як «Джон Дір» чи «Домінатор». Але побігає-побігає та й стане. І не вина в тому його творців. Багато залежить не від них, а від постачальників. А знаєте, який у нас технологічний рівень? Та все ж перспектива в нього є, хоча виробіток і невеликий. За дванадцять днів два «Лани» зібрали близько 60 тонн зерна, «Фермер» — 16,2 тонни.

Дехто може іронізувати: «Оце так винахід, оце продуктивність!». Мушу розчарувати скептиків. Не у всьому вина нових комбайнів. По-перше, всі ці дні йшли дощі, і працювали агрегати в полі лічені години. Та й то з продуктивністю, до якої далеко «Нивам» і «Донам». Уявіть собі: вночі — дощ, а на ранок «Лани» і «Фермер» у полі. Година-дві — і знову зупинка через дощ. А по-друге, не слід одразу вимагати від них такої продуктивності, як у їхніх закордонних аналогів. Урахуйте, що ті розроблялися, дороблялися, доводилися «до кондиції» не одне десятиліття, а ці, створені за дев'ять місяців, проходять лише перші випробування. І по-третє, як сказав директор кінзаводу, «такий у нас рівень і культурний, і технологічний», маючи на увазі постачальників комплектуючих.

Голова Олександрійської райдержадміністрації Микола Петрунін продовжує вірити, що на новостворений комбайн чекають великі перспективи. Особливо його захоплюють продуктивність, чистота збирання.

— Судіть самі, — каже він, — у нашого комбайна майже зовсім немає втрат зерна. На Гребінківській машинно-випробувальній станції під час випробувань спеціалісти визначили, що при швидкості збирання до семи кілометрів на годину втрати становлять лише 0,15 відсотка, від десяти до дванадцяти кілометрів —1,5 відсотка. А слабкі в машині жатка, похила камера, гідроциліндр, який відводить шнек під час вивантаження зерна, ланцюги, підшипники. Нещодавно в одному комбайні замінили двигуна.

Пригадалося, як після першої загінки гості (а приїхали представники більш як тридцяти підприємств і наукових установ України, заступник міністра машинобудування), які беруть участь у створенні і вдосконаленні «Лану», зібралися в актовому залі НВО «Етал» і вітали олександрійських колег з перемогою. Кожен з них говорив про готовність свого колективу активно працювати разом, щоб наступного року випустити 500 нових комбайнів, а через рік подвоїти їх випуск. Тож давайте тримати марку, щоб не тільки зростала кількість випущених агрегатів, а й якістю, надійністю в роботі вони не поступалися закордонним аналогам. А це, в першу чергу, залежить від постачальників. Те, що зробили олександрійці, дійсно-таки трудове досягнення. Але для повної перемоги ще працювати й працювати.

— Ну, що сказати про поведінку комбайна? — роздумливо мовив голова правління АТ «Олександрійський завод Автоштамп» Віктор Саєнко. — Вчимо ходити, вчимо говорити. Спочатку працювало три комбайни: два «Лани» і «Фермер», працювали навіть вночі. Сьогодні направляємо ще три. Продуктивністю вони не поступаються зарубіжним, двигун дозволяє. Нам потрібно за короткий час встигнути обкатати їх, щоб виявити якомога більше можливих недоробок, але не встигаємо. На Заході нову модель створюють чотири-п'ять років за повного фінансування. Ми ж починали з нуля й досі вкладаємо власні кошти. Щоправда, прийшло недавно півтора мільйона гривень із обіцяних п'яти. Якби профінансували раніше, ми б оті неполадки виявили ще під час стендових випробувань. Тепер доводиться робити все в польових умовах.

Віктор Митрофанович розповів, як вони вчать і вчаться. Випробувачів техніки на підприємстві немає, за винятком двох-трьох чоловік. Голова райдержадміністрації Петрунін порекомендував узяти кращих комбайнерів району. Але вони до нової техніки не звиклі, не відчувають її. Затримка з фінансуванням призвела до затримки випуску нових машин. Важко, дуже важко.

— Але ми оптимісти, — посміхнувся Віктор Митрофанович. — Зараз уже є шість, а до кінця серпня зробимо ще п'ять «Ланів», щоб «кинути» їх на соняшник і кукурудзу. Кукурудза для комбайна культура найскладніша. Зберемо врожай в господарствах Кіровоградщини, а потім рушимо у Полтавську й Київську області.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Точка зору

***ПЕРЕВАГИ** приватної власності, заробленої особистою працею, проявилися навіть у сьогоднішній суцільній кризі. Якщо, наприклад, валова сільгосппродукція України (в порівняльних цінах 1983 р.), вироблена всіма категоріями господарств, за 1991—1995 роки скоротилася на 24%, в тому числі колективними господарствами — на 35%, державними — на 57%, то особисті хазяйства, навпаки, збільшили її виробництво за цей період на 12,4%. І питома вага приватного сектора в її виробництві зросла з 30% у 1991 році до 46% у 1995-му. Та, незважаючи на це, не можна за командою згори запроваджувати приватні власність і форми господарювання.*

Земля не любить суєти і команд «згори»

Інша річ, яка з них доцільніша

Якщо, наприклад, селяни—пайовики колективного сільгосппідприємства, маючи у власності земельні і майнові паї, передають їх в оренду тому чи тому члену цього підприємства (наприклад, колишньому його голові чи фермеру) і працюють у нього за контрактом, як у власника, то в цьому випадку економічні відносини між таким орендарем та орендодавцями за своєю економічною суттю не є ні орендними, ні у формі оплати найманої праці, бо тут немає економічного підгрунтя ні для оренди, ні для найманої праці. Такий орендар і заробітну плату, і орендну плату сплачує селянам-орендодавцям із того-таки продукту, який вони самі й виробляють, на своїй землі і своїми засобами виробництва. Іншого джерела у такого орендаря немає.

За своєю економічною суттю це означає, що не орендар платить селянам зарплату і орендну плату, а, навпаки, селяни-орендодавці платять такому орендареві, тобто віддають частину виробленого як винагороду за виконання ним певних управлінських функцій.

За такою орендою може приховуватися замаскована форма експлуатації чужої праці і привласнення чужої власності. Тим більше, що розмір такої «зарплати» селянам і розмір орендної плати за контрактом, по суті, визначає орендар. Він також розв'язує питання розподілу і використання прибутку.

На базі існуючих колективних сільгосппідприємств, очевидно, найдоцільніше створювати асоціації приватних власників—партнерів спільного господарювання з розподілом доходів пропорційно праці, майну і землі, виключаючи найману працю членів асоціації. Це не лише морально-психологічне, а й надзвичайно важливе економічне питання. Управління такою асоціацією (за встановлену її членами винагороду) могли б виконувати окремі її члени. Або паралельно з виконанням своїх виробничих функцій, або обмежуючись лише управлінськими функціями (залежно від величини асоціації та інших конкретних умов).

Суть земельних відносин (як і економічних взагалі) не лише в тому, щоб розпаювати майно, землю і реформувати форми господарювання, а, головним чином, у забезпеченні суворої еквівалентності на всіх рівнях економічних відносин, соціально-економічної справедливості, щоб селянина-товаровиробника не обдирали як липку різними хитромудрими способами. Тоді не треба буде його «захищати», давати йому дотації, які, по суті, не дотації, а повернення того, що з нього викачують. Причому, вигрібають лопатою, а повертають (у вигляді дотацій) чайною ложкою. Адже це парадокс: сільське господарство, яке є основою життєдіяльності людини і дає їй найнеобхідніше, виявляється збитковим або ледве зводить кінці з кінцями. А той, хто його продукцію розподіляє, переробляє, зберігає і торгує нею з солідними прибутками, і не потребує жодних дотацій.

Візьмімо, наприклад, переробні, агросервісні та інші підприємства АПК. Закон «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі», прийнятий 10 липня 1996 року, зробив важливий крок на шляху до економічної справедливості, передавши недержавним сільгосппідприємствам безплатно 51% акцій цих підприємств. Але цього ще недостатньо. По-перше, цей крок зроблено із запізненням. Адже ще до прийняття закону, за оперативними даними Мінсільгосппроду, 40% переробних і сервісних підприємств АПК було приватизовано взагалі без участі сільгосптоваровиробників. А нерідко вони отримували лише 5—10 і навіть 2% акцій цих підприємств. По-друге, цей крок не створює всіх необхідних умов для ефективної роботи сільгосптоваровиробника.

Закони економіки й елементарна економічна справедливість вимагають, щоб сільгосптоваровиробники (або їх асоціації) не просто скооперувалися з переробною промисловістю, агросервісом, торгівлею і перетворилися на їх акціонерів (другорядних), а були б повноправними господарями. Тому що ці підприємства створено за рахунок сільського господарства, яке є базою. Лише за цієї умови буде закладено основу для того, щоб інтереси і сільгосптоваровиробників, і переробних та інших підприємств АПК і держави збігались і створювалися сприятливі умови для їх розвитку. До речі, Президент Л. Кучма у радіозверненні «Відродження села —це відродження України» (25.10.96 р.) визнав, що «в нас усі проблеми розв'язують за рахунок села». То час уже припинити цю практику.

Михайло ВІТКОВСЬКИЙ,
головний науковий співробітник Інституту аграрної економіки УААН, доктор економічних наук.

Лист з коментарем

Все тече, все змінюється...

У агрофірмі «Лиман» створено первинну організацію Компартії України. До неї входять 17 чоловік, в основному пенсіонери. Я був присутній на партійних зборах, які відбувалися в приміщенні контори агрофірми. На порядку денному стояло питання... про підготовку до весняно-польових робіт. Як годиться, виступили запрошені фахівці. А я гадав, що нове законодавство забороняє діяльність політичних партій на підприємствах. Тоді й інші партії мають право запросити фахівців задля отримання інформації та переливання з пустого в порожнє?

Федір ЧАБАН,
голова осередку «Просвіти».

Міністерство юстиції нагадує: статтею 4 Закону України «Про об'єднання громадян» заборонено створення і діяльність будь-яких структурних осередків політичних партій в органах виконавчої та судової влади, Збройних силах, Національній гвардії та Прикордонних військах, на державних підприємствах, в установах і організаціях, державних навчальних закладах. Натомість недержавному підприємству надана можливість вирішувати самостійно, що для нього в процесі входження в ринок буде керівництвом до дії — марксистсько-ленінське вчення чи закони здорового глузду.

Громадянка України, яка ЩЕ НЕ ВМЕРЛА

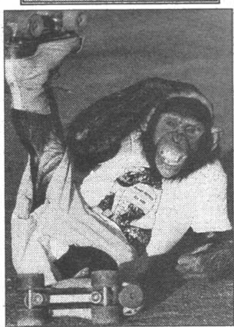
У листопаді 1992 року я та чоловік уклали договір про ритуальне страхування з АТ «Омета-інстер». Я внесла 1805 карбованців, чоловік — 2560, і якби компанія торік не збанкрутувала, наші поліси спрацювали б. Тож ми звернулися до Арбітражного суду Києва, щоби отримати свої гроші — 280 та 491 гривню. Але суд постановив, що нам належать 0 гривень 02 копійки та 0 гривень 03 копійки, посилаючись на закон і те, що ми ще не вмерли. Що ж це за країна, в якій на поховання виділяють п'ять копійок? Прізвище прошу не вказувати, а написати, наприклад,

Громадянка N.

Як свідчить судова ухвала, Заявник (громадяни N) та Боржник («Омета-інстер») уклали договір страхування в листопаді 1992 року. Перший внесок другого у перерахуванні на нинішні гроші, відповідно, 2 і 3 копійки. У разі банкрутства другий був зобов'язаний повернути першому СТРАХОВИЙ ВНЕСОК. А щодо сум 280 та 491 гривня, то Боржник мусив би сплатити їх у разі настання смерті застрахованих. Ухвала про виплату «0 гривень 05 копійок» датована 13-м числом «01» місяця поточного року.

Ця історія була би смішною, якби не була такою сумною. Певне, суд виніс рішення в суворій відповідності до законодавства. Шкода тільки, що ніхто не поцікавився, як спрацювали «05» копійок громадян N за неповних п'ять років. А раптом вони виросли до «05» центів чи навіть «05» доларів?

Фото з конверта

— Ти глянь, що витворяє! Може, й собі спробувати?

Корисні поради

Швидко, дешево і смачно

Пишу до улюбленої газети і сподіваюся, що запропоновані мною рецепти зацікавлять тих, хто любить смачненьке.

Отже, для приготування морозива в домашніх умовах потрібно розтерти 2 яйця зі склянкою цукру. Помішуючи, додати склянку гарячого молока. Суміш вилити у кипляче молоко (1 склянка) і довести до кипіння на маленькому вогні. Насамкінець додати сиропу чи какао і поставити в морозильну камеру.

До чаю пропоную рецепт печива. 4 яйця (білок відділити), 1 склянка цукру, 200 г м'якого масла, пів чайної ложки соди, солі і борошно. Замісити дуже круте тісто і зробити кульки. Білок збити з цукром. Кульки з тіста обкачати в пудрі і поставити в духовку.

Надіслала
Ірина НЕСТРИГА.

с. Барахти
Васильківського району
Київської області.

Дослівно

Скільки ми ще будемо молоді?

За місячну пенсію (якої ще не одержував п'ять місяців) я можу купити десять кілограмів дешевого м'яса, а політик за свою балаканину — два бички по 400 кг. Де ж ви бачили ще в світі таку зарплату за ніщо, в той час як тракторист, що вас годує хлібом, другий рік не бачить своїх грошей і йому нема в чому піти на роботу, а його дружині — випрати одяг, про відпочинок я вже не кажу!

Три дні справляли Конституцію. Саме була сонячна погода, на полях лежало сіно, посіви заросли бур'янами — а наші керівники, забравши з бюджету останні копійки, що здерли з сиріт та інвалідів, три дні ходили по Києву. Передайте О. Морозу та Л.Кучмі, що я в нашій ситуації не вийшов би й з хати, не те що на вулицю. Влада так заробила, що вже роздає подарунки, а я не можу ні собі ліків купити, ні онукам цукерок, бо відробив тільки 40 років.

І в Козельці керівництво пропило колгосп, а тепер кінчає район. Бо і в районі три дні пили.

Тепер — про безоплатний проїзд. Може, в місті пенсіонери, отримуючи своєчасно пенсію, і їздять, а я з Хрещатого до Олишівки мушу або пішки йти, або платити. А в п'ятницю, суботу й неділю — взагалі платні автобуси. Хто яку хоче безплатність, таку і влаштовує. А безплатні ліки — хто ж вам їх дасть? А протези на зуби — хто ж вам їх ставить? Земля багато допомагає, але, щоб її обробити, треба мати не 70 років, а 40. І треба заплатити за оранку, за отруту для жука, за спасибі ніхто не робить. Не треба соціальної допомоги, ніхто її не просить, дайте хоч те, що людина заробила.

Скільки ми ще будемо молоді? Коли я був малий, була молода радянська влада, а став старим — Україна знов молода. Керівники об'їздили весь світ, кажуть, за досвідом, так що ж вони привезли?

Василь БОКАЧ.

Хрещате
Чернігівської області.

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Це цікаво

Перших чоловіків країни охороняє... жінка

У спецзагоні, що охороняє французького президента, — поповнення. Тепер Жака Ширака оберігатимуть дві жінки. Одній з них – 25 років, другій — 31. Обидві вже встигли попрацювати в поліції і жандармерії. Молодша — незаміжня, а її колега має сім'ю. Жінки пройшли повний курс підготовки нарівні з чоловіками, але іспити склали успішніше. Вони прекрасно володіють технікою рукопашного бою, стрибають з парашутом, лазять по прямовисних стінах, знають усі види зброї, боєприпасів, вибухових пристроїв.

У практиці Єлисейського палацу це вже не перший випадок. У Валері Жискар д'Естена також була охоронцем жінка – Стефані Кейз. Вона пропрацювала у спецзагоні півроку, та встигла відзначитися. Під час візиту на Корсику в аеропорту Аяччо Стефані побачила підозрілого типа. Придивившись, вона помітила у нього пістолет, що випирав з-під куртки, і, не вагаючись, блискавично скрутила терориста — він і оком не встиг моргнути.

Жінки-охоронці є і в інших країнах. Леді Діану супроводжує досить мускуляста Донна Една. Клінтона на його ранкових пробіжках супроводжує дівчина. Взагалі в Америці з 2061 спецагента, які охороняють колишніх і теперішніх президентів, 178 жінок.

Але найбільше жінок-охоронців у лідера Соціалістичної Народної Лівійської Арабської Джамахирії Муамара Каддафі. Його супроводжують практично тільки жінки. Коли їх приймають на цю роботу, вони зобов'язуються не тільки не виходити заміж, а й залишатися незайманими — на знак протесту проти засилля чоловічого деспотизму в країні.

Запитуєте — відповідаємо

Допомога на дітей

Мого чоловіка призвали до армії, я у відпустці по догляду за дитиною. Чула, що законодавством передбачено матеріальну допомогу на дітей військовослужбовців строкової служби. Чи це правда?

Галина МАЗУР.

Вінниця.

Таку допомогу передбачено Законом України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми».

Допомога на дітей військовослужбовців строкової служби призначається матері дитини або опікунам (піклувальникам), якщо батько дитини проходить військову службу (навчається у військово-навчальному закладі чи школі підготовки прапорщиків і мічманів або призваний на навчальні збори) (ст. 64 закону).

Допомога надається у розмірі 100 процентів мінімальної заробітної плати на кожну дитину незалежно від одержання на дітей пенсій, інших видів допомоги. Допомога призначається за поданням районного (міського) військового комісаріату і виплачується органами соціального захисту за місцем проживання щомісяця в період військової служби (навчання чи призову на навчальні збори).

Марина КОВАЛЬЧУК.

А я роблю так

Зранку вип'ю — цілий день здоровий

Без оковитої тяжко, тому мої поради, гадаю, стануть у пригоді кожному, хто бодай раз на місяць забуває мудре «Знай міру!»

Отже, до похмілля треба бути готовим і тримати вдома морську і звичайну сіль, настоянку м'яти і сушену м'яту.

Наступного після бучного застілля ранку заваріть м'яту: літром окропу залийте 1 ст. ложку подрібненої трави, 1 ст. ложку цукру та пів чайної ложки солі. Затим налийте в таз гарячої води і розчиніть в ній (3—5 ст. ложок на літр води) морську (чи кам'яну) сіль. Туди ж додайте 25—30 мл настоянки м'яти. Потім ноги — в тазик, а склянку настояного чаю — в руки. Вип'єте весь чай — як на світ народитеся. Пийте і мене згадуйте.

Олексій ПРИЧЕПА.

Новомосковськ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А.ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ **Рукописів не повертаємо.**
◊ **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
◊ **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
◊ **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254061.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311148.